

Sajnáljuk

Elküldték a helyettes államtitkárt. Nem tudjuk, persze, hogy nem tudjuk, hogy miért, megszoktuk, hogy nem ránk tartozik.

Mi speciel jóban voltunk vele. Egyre inkább. Már régóta visszahívt bennünket, ha kerestük, este, vagy hétvégén is. Nem voltunk barátok, de meghallgatott bennünket. Tudtunk vele beszélni, meg lehetett vele vitatni mindent, ami ott fent terítékre került, vagy amit mi nagyon akartunk. Odafigyelt, ha azt mondtuk, hogy ha úgy csinálják, ahogy tervezik, hátrányba kerülnek a gyermekorvosok, és elfogadta, ha azt mondtuk, hogy a gyermek-alapellátás jövője érdekében ezt vagy azt nagyon meg kellene már lépnünk.

Eljött mindig, ha az őszi szakmapolitikai rendezvényünkre hívtuk, eleinte kísérőként, az államtitkár kabinetfőnökeként, később már helyettes államtitkárként. Felelősnek érezte magát az alapellátásért, és megértette a gyermekorvosok speciális gondjait. Közülünk való volt, házi orvos. Partner, korrekt tárgyalópartner.

Volt szerepe abban, hogy egyenrangú félként kezeltek bennünket az alapellátást érintő megbeszéléseknél, hogy nem szorultak érdekeink hátrányba a finanszírozás emelésénél, hogy úgy alakult a szakmai kollégium gyermek-alapellátás tanácsának és tagozatának felépítése, ahogy szeretnénk volna, hogy a gyermekorvosoknál is kiépülhet a kollegiális szakmai vezetői hálózat. Hogy ősztől 40 leendő házi gyermekorvos került a rezidensképzésbe, hogy a minisztérium anyagilag is hozzájárult kézikönyvünk első kötetének kiadásához. Javaslatunk hosszabb-rövidebb érvelés, viták árán beépültek az alapellátási törvénybe és rendeletekbe, elszámolható lett végre költségként a praxisvásárlásra fordított összeg, bizonyos esetekben még kedvezményes hitel is felvehető ehhez. Nem oldottunk meg mindent, de sok mindenben léptünk előbbre.

Tudtunk Beneda Attilával dolgozni. Leváltása őt valószínűleg kevésbé lepte meg, mint bennünket. Pedig számíthattunk volna rá, hisz' bőven túllépte azt az időt, amit ebben a pozícióban el szoktak tölteni. Meg meg is szokhattuk volna, hogy a politika már csak ilyen: miniszterek jönnek, államtitkárok mennek, csak az egészségügy marad.

Nem igazán hisszük, hogy egy legyintéssel elintézhetjük az egészséget, azt érzékeltetve, hogy minden mindegy! Őszintén sajnáljuk, hogy így alakult: végtére is hat évünk volt benne!

Kezdhették megint a reménykedést és a betanítást...

P.L.G.
Gr. 77

TARTALOM

- Merre tovább gyermek-alapellátás? 2–4
- Nem beszélni, nem gondolkodni felelőtlenség 5
- Mi nem tetszik? 6–7
- Nátháról, asztmás rohamról, hétköznapi betegségekről 9
- Kávészünet 10–13
- Brexit és a brit egészségügy 15
- Focimánia 16–17
- Újdonságok a Medscape-ről .. 21
- Igazolás babaúszáshoz 22
- Praxisok 23–24

A Házi Gyermekorvosok Egyesületének kiemelt támogatói 2016-ban:

BioGaia

